

STASZICAK

**Informator Stowarzyszenia Wychowanków
Gimnazjum i Liceum im. Stanisława Staszica
w Lublinie**

Rok 23, kwiecień 2010, nr 58

KOMUNIKATY

1% odpisu z podatku dochodowego na rzecz Stowarzyszenia

1%

Przypominamy, że jest możliwość przekazania 1% podatku na rzecz Stowarzyszenia. W formularzu PIT należy zamieścić numer **KRS: 0000076793**. Aby ułatwić nam identyfikację darczyńców prosimy o zastrzeżenie w zeznaniu podatkowym możliwości ujawnienia swoich danych osobowych. W ubiegłym roku od 31 Staszicaków i sympatyków Stowarzyszenia wpłynęło na nasze konto **8 147,70 złotych**.

Wszystkim darczyńcom jeszcze raz serdecznie dziękujemy!

Zarząd Stowarzyszenia.

KALENDARZ KOLEJNYCH SPOTKAŃ CZŁONKÓW STOWARZYSZENIA W ROKU SZKOLNYM 2009/2010

10. 04. 10. godz. 11:00 – „Jajeczko”

30. 04. 10. – Zakończenie roku klas III

29. 05. 10. godz. 11:00 – Walne Zebranie Członków

25. 06. 10. – Zakończenie roku szkolnego

26. 06. 10. godz. 11:00 – Spotkanie towarzyskie

W TYM NUMERZE

Komunikaty	2
Sprawozdanie z działalności Stowarzyszenia za 2009 rok	4
Wspomnienia:	7
Gustaw Surmacz	8
Maria Czesława Jedenak	10
Marianna Ogurek	14
Jan Urbaś	17
Boże Narodzenie - 2009 r.	18
Z życia szkoły	19
Wielkanoc 2010 r.	22

Sprawozdanie z działalności
Stowarzyszenia Wychowanków Gimnazjum i Liceum
im. Stanisława Staszica w Lublinie
w okresie od 01-01-2009 do 31-12-2009 r.

Omawiany okres sprawozdawczy obejmuje drugi rok działalności Zarządu piątej kadencji, a tym samym 23 rok działalności Stowarzyszenia.

Aktualnie nasze Stowarzyszenie ma zapisanych 168 członków, z czego 3 mieszka poza granicami kraju. Składki członkowskie (w ostatnim okresie dwóch lat) opłaca 93 członków.

W okresie sprawozdawczym odbyło się jedno Walne Zebranie sprawozdawcze. Zebrania Zarządu odbywały się planowo, z częstotliwością miesięczną. Tematyka dziesięciu odbytych zebrań wynikała z planu pracy, bieżących potrzeb oraz realizacji zadań merytorycznych i finansowych. Tradycyjnie spotkaliśmy się w szerszym gronie po świętach – na spotkaniach opłatkowym i wielkanocnym, którym przewodniczył ks. Leon Pietroń.

Wydano dwa numery „Staszicaka” - kwietniowy i grudniowy. Zostały wysłane do Kolegów i Koleżanek, którzy uiszcili w roku poprzednim lub bieżącym składki członkowskie lub wpłacili 1% od podatku.

Wzorem lat ubiegłych członkowie Zarządu brali udział w uroczystościach szkolnych i spotkaniach z młodzieżą z okazji rozpoczęcia i zakończenia roku szkolnego. Nie zabrakło również członków Zarządu podczas uroczystości pogrzebowych zmarłych kolegów.

Stowarzyszenie, jak co roku, wyróżniło najlepszą uczennicę z języka polskiego. Nagroda została sfinansowana przez Fundację im. Ewy Sajkiewiczowej, której założycielem jest syn – prof. dr hab. Jan Napoleon Sajkiewicz - absolwent naszej szkoły. Stowarzyszenie przyznało również 7 nagród po 500 zł dla najlepszych uczniów, jedna z nich sfinansowana została przez członka

Stowarzyszenia. Pięciu absolwentów otrzymało również nagrody książkowe za swoje osiągnięcia. Pełną listę nagrodzonych opublikowaliśmy w grudniowym numerze „Staszicaka”. Na bieżący rok zaplanowano w sumie 12 nagród dla najlepszych uczniów. Zapraszamy do włączenia się w akcję wspierania najzdolniejszych uczniów Szkoły.

Niniejsze sprawozdanie odnotowuje tylko najważniejsze fakty. Pomija bieżące sprawy administracyjne. Wszystkie prace wykonywane są przez członków Zarządu **społecznie**.

Korzystnie rozwija się współpraca z Dyrekcją Szkoły, za co Zarząd składa podziękowania.

Serdeczne podziękowania składamy także wszystkim Koleżankom i Kolegom, którzy aktywnie uczestniczą w działalności Stowarzyszenia.

DZIAŁALNOŚĆ FINANSOWO-KSIĘGOWA

W czasie V kadencji Władz Stowarzyszenia, sprawy finansowo-księgowe były prowadzone w sposób należyty, w wymaganej formie uproszczonej. Stowarzyszenie nie ma obowiązku badania sprawozdania finansowego za 2008 rok w myśl artykułu 54 ust. 1, gdyż nie spełnia warunków przewidzianych w ustawie. Stowarzyszenie nie zatrudniało w 2009 roku żadnych osób. Stroną finansowo-księgową społecznie zajmuje się Marian Dekondy (m. 1952), który ma odpowiednie wykształcenie i wieloletnie doświadczenie zawodowe w tej dziedzinie. Realizacja zadań z tego zakresu, wg stanu na 31.12.2009 przedstawia się następująco:

LP	Treść (dane w zł)	Plan 2009 r.	Wykonanie 2009 r.
1.	<u>Saldo</u> na 01.01.2009 r.	18 868,60	
	r-k bieżący	18 828,60	
	kasa	0,00	
	zapas wydawnictwa	40,00	
2.	<u>WPŁYWY</u> razem	4 500,00	9 606,70
	Składki	2.250,00	1 463,00
	Prowizja bankowa	2,00	2,00
	Wpłaty 1% od podatku	2.250,00	8 141,70
3.	<u>WYDATKI</u> razem	3 100,00	4 225,14
	Wydruk Staszicaka	1 000,00	489,60
	Usługi pocztowe	500,00	359,20
	Nagrody dla uczniów	3 000,00	3 000,00
	Nagrody książkowe	300,00	266,34
	Usługi bankowe	0,00	110,00
	inne (wieniec na pogrzeb)	100,00	
	WYNIK FINANSOWY saldo (na 31.12.2009) 1+2-3		24 250,16
	r-k bieżący		24 150,55
	kasa		59,61
	zapas wydawnictwa		40,00

Rozliczenie rachunku strat i zysków za 2009 r. (do 31.12)

- Dochody roczne	- 9 606,70 zł
- Wydatki roczne	- 4 225,14 zł
- Zysk finansowy	- 5 381,56 zł

Zgodnie z zasadami finansowo-księgowymi w/w zysk bilansowy powiększy kapitał własny i będzie wykorzystany na działalność statutową w latach następnych.

Wyniki finansowe od 2001 roku:

- w roku 2002	strata -	-1.381,07 zł
- w roku 2003	strata -	-2.973,92 zł
- w roku 2004	strata -	-3.387,94 zł
- w roku 2005	zysk -	+4.441,38 zł
- w roku 2006	zysk -	+1 517,11 zł
- w roku 2007	zysk -	+1 599,35 zł
- w roku 2008	zysk -	+7 762,67 zł
- w roku 2009	zysk -	+ 5 381,56 zł

Joanna Wójtowicz (matura1982)

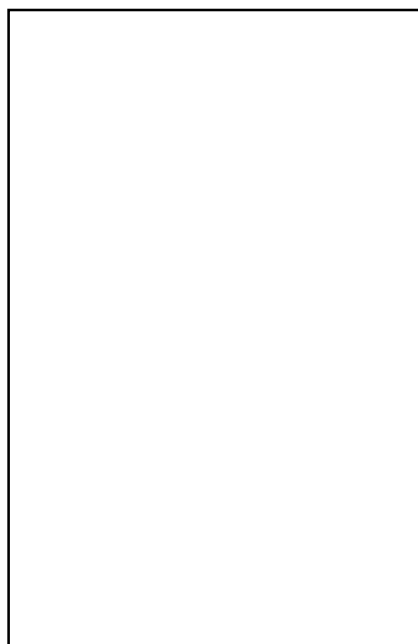
Członek Zarządu

WSPOMNIENIA

W dniu 15 stycznia 2010 roku na cmentarzu przy ulicy Lipowej Członkowie Stowarzyszenia, Przyjaciele, Koledzy oraz Delegacja I LO z poczem sztandarowym pożegnali Stanisława Klemensa Skawińskiego (m. 1950 r.) Wiceprezesa Stowarzyszenia w latach 1998-2003, a w następnej kadencji pełniącego funkcję sędziego Sądu Koleżeńskiego. Wspomnienie o zmarłym Koledze zamieścimy w grudniowym numerze „Staszicaka”.

W tym samym dniu, na tym samym cmentarzu żegnaliśmy Prof. Gustawa Surmacza.

Pogrzeb Pana Profesora Gustawa Surmacza

W dniu 11 stycznia 2010 roku zmarł nauczyciel Liceum im. S. Staszica Profesor Gustaw Surmacz.

W czasie uroczystości pogrzebowych, które odbyły się 15 stycznia w Kościele i na cmentarzu przy ul. Lipowej, w imieniu Dyrekcji Szkoły, Grona Pedagogicznego, Uczniów i Pracowników, a także Członków Stowarzyszenia Wychowanków Gimnazjum i Liceum im. S. Staszica oraz Absolwentów pożegnał Prof. G. Surmacza dr Zbigniew Smutek - Wicedyrektor „Staszica” i Prezes Stowarzyszenia.

Poczet Sztandarowy Szkoły i bardzo liczne grono Nauczycieli, Absolwentów „Staszica”, Członków Stowarzyszenia, Współpracowników, Kolegów i Przyjaciół odprowadziło Doczesne Szczątki Profesora na miejsce wiecznego spoczynku.

Prof. Gustaw Surmacz uczył w Liceum Ogólnokształcącym im. Stanisława Staszica w Lublinie języka rosyjskiego i przysposobienia wojskowego w latach 1955-1968.

Wracając pamięcią do tych licealnych inicjacji wypada podkreślić, iż Prof. Surmacz cieszył się uznaniem za swój sposób prowadzenia zajęć, zdyscyplinowanie i traktowanie zarówno spraw dydaktycznych jak i wychowawczych z należytą sumiennością. Lekcje były ciekawe poprzez oglądanie przeźroczy, filmów, albumów, słuchanie audycji radiowych, a stosowane przez Profesora metody i formy pracy takie

jak: m. in. praca w grupach,” burza mózgów”, nauczanie problemowe itp. sprawiały, iż zawsze bardzo chętnie uczestniczyliśmy w zajęciach.

Ceniliśmy u Profesora obiektywizm, z jakim oceniał nasze wypowiedzi ustne i prace pisemne oraz formę rozmów w „cztery oczy”, a nie na forum klasy. Rozmowy dotyczyły drażliwych kwestii z zakresu nauczania i wychowania.

Obok podstawowych przedmiotów – jęz. rosyjskiego i przysposobienia wojskowego, prowadził pozalekcyjne koło fotograficzne, które cieszyło się zawsze dużym powodzeniem.

Uczestniczył w naszych pomaturalnych spotkaniach koleżeńskich, a nasz zjazd z okazji 50-lecia matury w czerwcu 2008 roku był ostatnim spotkaniem z Profesorem.

Brał udział w ścisłym gremium zajmującym się programowaniem pracy dydaktyczno-wychowawczej Szkoły i przez szereg lat był wychowawcą kolejnych klas.

Wniósł znaczący wkład w rozwój i organizowanie procesu dydaktyczno-wychowawczego w szkołach na terenie Lublina, będąc przez wiele lat inspektorem szkolnym, a także poprzez pracę w kuratorskim zespole do spraw przysposobienia wojskowego i obronności.

Za swoją pracę otrzymał szereg nagród, dyplomów oraz odznaczeń.

Pozostanie w naszej pamięci jako wybitny nauczyciel i wychowawca kolejnych roczników uczniowskich pokoleń poprzez takie cechy jak: obiektywizm, uczciwość, dogłębna wiedza oraz wysoka kultura.

CZEŚĆ JEGO PAMIĘCI!

Stanisław Klimaszewski

**MARIA CZESŁAWA JEDENAK z domu Łukaszewicz
(1914-2009)**

Do grona wybitnych polonistek Liceum Ogólnokształcącego im. Stanisława Staszica w Lublinie należała Maria Czesława Jedenak.

Urodziła się 16 października 1914 roku w Warszawie. Była córką Czesława Łukaszewicza i Marii z domu Hakowskiej. Ojciec pracował jako urzędnik na kolei, a matka była nauczycielką. Z domu rodzinnego wyniosła podstawowe kryteria wartości i wychowanie w duchu patriotycznym.

Po ukończeniu szkoły powszechnej została przyjęta do Gimnazjum i Liceum im. Królowej Jadwigi w Siedlcach, gdzie w roku 1932 zdała egzamin maturalny.

W roku 1932, po pomyślnie zdanym egzaminie wstępnym, została przyjęta na Wydział Humanistyczny Uniwersytetu Józefa Piłsudskiego w Warszawie.

Była studentką m. in. Prof. Juliana Krzyżanowskiego, znanego historyka literatury i folklorysty. Z oferowanej przez Profesora asystentury nie skorzystała, czując swoje powołanie do nauczania języka polskiego w szkołach. Po napisaniu pracy magisterskiej i złożeniu egzaminu końcowego uzyskała w czerwcu 1938 roku stopień magistra filozofii w zakresie filologii polskiej.

Wchodziła do zawodu nauczycielskiego w roku poprzedzającym wybuch II Wojny Światowej. Rok szkolny 1938/39 w Gimnazjum i Liceum im. Bolesława Prusa w Siedlcach, w którym rozpoczęła swoją pierwszą pracę zawodową, był pełen nerwowości i wyraźnych przygotowań do wojny. Zdobywała nowe doświadczenia w pracy dydaktyczno-wychowawczej przygotowując konspekty i materiały metodyczne oraz prowadząc sumiennie wszystkie zajęcia lekcyjne.

Po wybuchu wojny Maria, razem z ojcem i bratem Bohdanem, należała najpierw do Związku Walki Zbrojnej, a następnie do Armii Krajowej. Ojca aresztowano w 1942 roku za udział w przygotowaniu sabotażu na stacji towarowej w Warszawie i rozstrzelano w więzieniu mokotowskim 1 sierpnia 1944 roku, natomiast brat Bohdan został aresztowany w marcu 1942 roku, następnie przewieziony do obozu koncentracyjnego na Majdanku, gdzie zmarł 12.V.1943 roku. Maria Łukaszewicz uczestniczyła w latach 1940-44 w tajnym nauczaniu w ośrodkach zorganizowanych w Gimnazjum Krawieckim i Liceum Przemysłu Odzieżowego oraz w Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcącym im. Hetmana Stanisława Żółkiewskiego w Siedlcach.

Tragiczne doświadczenia wojenne nie załamały Jej. Po wyzwoleniu pracowała dalej w Gimnazjum Krawieckim i Liceum Przemysłu Odzieżowego w Siedlcach do końca sierpnia 1946 roku. W latach 1941-44 pełniła w tej szkole także funkcję wicedyrektorki.

W roku 1946 poznała swojego przyszłego męża Stefana Jedenaka, prawnika, który wrócił z oflagu, a wzięty został do niewoli podczas walk w trakcie kampanii wrześniowej. Przeniosła się w jego rodzinne strony – do Lublina i od 1 września 1946 roku podjęła pracę w Liceum Ogólnokształcącym Michaliny Sobolewskiej.

W dniu 22.IV.1947 roku zawarła związek małżeński ze Stefanem Jedenakiem.

Po roku pracy w Liceum M. Sobolewskiej przeniosła się do Gimnazjum i Liceum A i J. Vetterów, w którym pracowała do 31.VIII.1951 roku.

Po urlopie macierzyńskim od 1.IX.1953 do 31.VIII.1954 roku pracowała w Technikum Handlowym, a następnie w latach 1954-56 uczyła języka polskiego i sprawowała funkcję wicedyrektorki w Szkole Podstawowej i Liceum Ogólnokształcącym im. Stefanii Sempołowskiej, by wreszcie związać się na stałe z Liceum Ogólnokształcącym im. Stanisława Staszica, w którym była nauczycielką od

1.IX.1956 roku, aż do momentu przejścia na emeryturę w roku 1974. Będąc już na emeryturze prowadziła jeszcze w Liceum im. Staszica przez szereg lat zajęcia w niepełnym wymiarze godzin. W „Staszicu” obok podstawowego nauczania języka polskiego uczyła także propedeutyki filozofii.

Wśród takich m. in. zagadnień jak: gramatyka opisowa, historia i kultura języka, słownictwo wiele miejsca poświęciła Prof. Jedenakowa na historię i teorię literatury. Z powodzeniem stosowała nauczanie problemowe poprzez stawianie istotnych problemów (podproblemów), pokazywanie hipotez i ich weryfikowanie prowadzące do sensownego rozwiązania.

Przez kilkanaście lat pełniła w ramach Rady Pedagogicznej funkcję przewodniczącej Komisji Przedmiotów Humanistycznych i równocześnie przewodziła grupie polonistów, a także uczestniczyła w ścisłym gremium zajmującym się kierowaniem oraz programowaniem pracy dydaktyczno-wychowawczej Szkoły.

Prof. Maria Jedenakowa prowadziła pozalekcyjne polonistyczne koło zainteresowań, które cieszyło się wysoką frekwencją, bowiem przeciętnie pracowało w nim od 20 do 25 uczniów. Analizowano utwory wybitnych pisarzy i poetów, poznawano zasady konstrukcji utworów literackich, próbowano też swoich sił w zakresie prozy oraz poezji. Uczniowie przygotowywali imprezy artystyczne związane z państwowymi i szkolnymi świętami.

W roku szkolnym 1975/76 prowadziła cotygodniowe bezpłatne zajęcia wyrównujące poziom przygotowania uczniów słabych.

Profesor przygotowywała, ze znaczącymi sukcesami, uczniów do uczestnictwa w Olimpiadach Języka Polskiego i była przez wiele lat jurorem w Wojewódzkiej Komisji Olimpiady Języka Polskiego.

Dzieliła się swoim doświadczeniem z młodymi nauczycielami i była opiekunką praktyk studenckich.

Współpracowała z Okręgowym Ośrodkiem Metodycznym, a następnie z Instytutem Kształcenia Nauczycieli i Badań Oświatowych oraz Ogniskiem Metodycznym przy Szkole Podstawowej Nr 6. Prowadziła lekcje pokazowe i prelekcje oraz wykłady i ćwiczenia na kursach dla polonistów m. in. w roku 1972 i 1975.

W roku 1975 brała udział w lubelskim sejmiku polonistów na temat nauczania języka polskiego w szkole 10-letniej.

Pracowała aktywnie w Związku Nauczycielstwa Polskiego, pełniąc odpowiedzialne funkcje i prowadząc szkolenia związkowe.

Uczniowie przychodzili do Pani Prof. Jedenakowej poradzić się, znaleźć rozwiązanie problemu zarówno w kwestiach merytorycznych, jak i zwykłych życiowych czy rodzinnych.

Maria i Stefan Jedenakowie wychowali dwoje dzieci: córkę Martę – mgra inż. elektronika i syna Michała – lekarza.

Za osiągnięcia w pracy dydaktyczno-wychowawczej i działalność społeczną otrzymała szereg dyplomów i nagród oraz następujące odznaczenia – Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi, Medal Komisji Edukacji Narodowej, Złotą Odznakę Związku Nauczycielstwa Polskiego, Złotą Odznakę „Zasłużony dla miasta Lublina” oraz Medal za Zasługi dla Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej.

Zmarła 1 kwietnia 2009 roku w Lublinie i została pochowana na Cmentarzu przy ul. Lipowej.

Była wybitną nauczycielką języka polskiego i wychowawczynią szeregu kolejnych uczniowskich pokoleń. Cieszyła się niekłamanym autorytetem wśród swoich uczniów, koleżanek i kolegów z grona pedagogicznego oraz absolwentów „Staszica”.

Bibliografia:

- 1) ALS – Archiwum Liceum im. S. Staszica w Lublinie, Akta osobowe.
- 2) Jedenakowa M., „Wspomnienie o latach 1956-69”, „Staszicak” nr 24/1996 r.
- 3) Nasz lubelski „Staszic” 1954-1958 w 50-lecie matury, pod red. Stanisława Klimaszewskiego, Uniwersytet Przyrodniczy, Pracownia Poligraficzna, Lublin 2008 r.
- 4) „Od Kolegium na Korcach do I Liceum im. St. Staszica”. 1586-1986, 400 lat Szkoły, Komitet Redakcyjny Wydawnictwa Jubileuszowego – Maria Jedenak, Alicja Grączewska, Stanisław Klimaszewski, Lub. Zakł. Graf., Lublin 1986 r.

- 5) „Ostatnie wypracowanie”, Pożegnanie Profesor Marii Jedenakowej, „Gazeta Wyborcza”, 8.IV.2009 r.
- 6) Wierzchowska-Konera B., „Główne kierunki przeobrażeń organizacyjnych w latach 1944-1986”, [w:] „Szkoła czterech wieków. Liceum Ogólnokształcące im. Stanisława Staszica w Lublinie”, pod red. R. Kuchy, UMCS, LTN, Zakł. Komput. – Wyd. „Laser-Graf”, Lublin 1992 r.
- 7) Wywiad z synem Michałem Jedenakiem.
- 8) Zbiory rodzinne Marii i Stefana Jedenaków.

Stanisław Klimaszewski

MARIANNA OGUREK (1912-1990)

Jedną z wybitnych nauczycielek biologii w Liceum Ogólnokształcącym im. Stanisława Staszica w Lublinie była Marianna Ogurek.

Urodziła się 28 maja 1912 roku w Kurowie w woj. lubelskim. Była córką Czesława i Władysławy. Po odbyciu nauki w szkole powszechnej, uczęszczała do Państwowego seminarium Nauczycielskiego Żeńskiego im. G. Piramowicza w Lublinie, które ukończyła w 1931 roku.

Pierwszą pracę pedagogiczną podjęła (19.IX.1931r. – 30.IX.1931r.) najpierw jako nauczyciel kontraktowy we wsi Dębe, a następnie od 1.X.1931 do 31.VII.1933

roku w dwuklasowej szkole powszechnej w Tchrznicy w powiecie Sokołów Podlaski na etacie nauczyciela tymczasowego.

Od 1 sierpnia 1933 do 31 lipca 1935 roku pracowała w siedmioklasowej Publicznej Szkole Powszechnej w Sokołowie Podlaskim, początkowo jako nauczyciel tymczasowy, a po zdaniu egzaminu kwalifikacyjnego, otrzymała etat stały. Kolejnym miejscem pracy, od sierpnia 1935 roku, była Publiczna Szkoła Powszechna w Patrykozach (pow. Sokołów Podl.). Tutaj zastała ją wojna i od momentu jej wybuchu brała udział w tajnym nauczaniu, prowadząc zajęcia z przedmiotów zabronionych przez władze niemieckie. Uczyła według przedwojennych programów. Była żołnierzem Armii Krajowej i jako łączniczka oraz kolporterka dostarczała do oddziałów akowskich biuletyny, rozkazy, a także lekarstwa i środki opatrunkowe.

Gdy po wyzwoleniu w 1945 roku zaczęły się aresztowania żołnierzy AK w Sokołowie Podl. i w powiecie, wyjechała do Łodzi. Zapisła się na zajęcia w ramach Państwowych Wyższych Kursów Nauczycielskich, które sfinalizowała dyplomem w roku 1946.

W latach 1946-1950 pracowała w Publicznej Szkole Powszechnej nr 2 w Nowym Dworze Mazowieckim w pow. warszawskim. W tym okresie podjęła studia (1947-1950) w Instytucie Pedagogicznym Związku Nauczycielstwa Polskiego w Warszawie na kierunku – biologii, które ukończyła z wynikiem ogólnym bardzo dobrym w roku 1950.

Po studiach przyjechała do Lublina i od 1.IX.1950 do 31.VIII.1952 roku uczyła biologii w Szkole TPD, prowadziła też zajęcia z botaniki i zoologii na Państwowych Wyższych Kursach Nauczycielskich oraz w Państwowej Szkole Felczerskiej, a także zajmowała się metodycznym szkoleniem z zakresu biologii nauczycieli szkół podstawowych w ramach Komisji Rejonowej.

We wrześniu 1952 roku otrzymała zatrudnienie w Państwowym Liceum Pedagogicznym nr 2 przy ul. Krzywej. Po roku pracy została jednak zwolniona, ówczesne władze oświatowe motywowały ten fakt jawnym prezentowaniem przez Prof. M. Ogurek postawy religijnej.

Marianna Ogurek podjęła, z konieczności, w latach 1953-1956 pracę w Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej jako podreferendarz, potem referendarz w

Oddziale Organizacji i Toku Studiów, a następnie była kierownikiem Oddziału Organizacji i Toku Studiów w Wyższej Szkole Rolniczej.

W dniu 1.IX.1956 roku Dyrektor mgr T. Lewacki zatrudnił M. Ogurek w Liceum Ogólnokształcącym im. S. Staszica na etacie nauczycielki biologii. Oprócz bazowej Szkoły, jaką był „Staszic”, uczyła także biologii w Szkole dla Oficerów Wojska Polskiego i w Liceum dla Pracujących im. Gen. K. Świerczewskiego.

W latach 1961-1964 prowadziła zajęcia z metodyki biologii w Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej.

W Liceum im. Staszica uczyła biologii i higieny. Zapoznawała z wiadomościami z zakresu biologii komórki, histologii, fizjologii i genetyki, a także biochemii, ekologii oraz biologii molekularnej. Wyjaśniała skomplikowane mechanizmy biologicznej syntezy DNA i RNA. W przekazywaniu treści merytorycznych była bardzo dokładna i drobiazgową, zwracając uwagę na szczegóły i niuanse biologiczne. Pytając, wymagała podania wiedzy dokładnej i precyzyjnie ujmującej różne struktury, zjawiska, funkcje oraz procesy życiowe.

Prof. M. Ogurek, przez cały okres pracy w „Staszicu”, prowadziła koło biologiczne i wychowała wielu olimpijczyków.

Opiekowała się pracownią biologiczną i doprowadziła wspólnie z uczniami do jej unowocześnienia i odpowiedniego wyposażenia. Pod Jej kierunkiem wykonano szereg eksponatów, środków oraz materiałów dydaktycznych. Prof. M. Ogurek opiekowała się także szkolnym ogródkiem biologicznym.

W roku 1969 przeszła na emeryturę i pracowała jeszcze w Liceum im. S. Staszica w niepełnym wymiarze godzin do lutego 1973 roku.

Za osiągnięcia w pracy dydaktyczno-wychowawczej i działalność społeczną otrzymała wiele dyplomów i nagród.

Prof. Mariannę Ogurek uhonorowano następującymi odznaczeniami - Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Złotą Odznaką Związku Nauczycielstwa Polskiego, Odznaką Zasłużonego Działacza Kultury oraz Medalem Pamiątkowym Szkoły (Liceum im. Stanisława Staszica).

Prof. Marianna Ogurek zmarła 11 grudnia 1990 roku w Lublinie.

Była wybitną nauczycielką biologii i wychowawczynią wielu uczniowskich pokoleń. Postawiła biologię w „Staszicu” na wysokim poziomie, a wszystkie sprawy wychowanków były zawsze przedmiotem Jej troski i zainteresowania.

Bibliografia:

- 1) ALS – Archiwum Liceum im. S. Staszica w Lublinie, Akta osobowe.
- 2) Doroszewski J., „Wybrane problemy z dziejów oświaty na Lubelszczyźnie w latach 1918-1939”. Wyd. Wyższej Szkoły Ekonomii i Innowacji w Lublinie, Lublin 2008 r.
- 3) Jedenakowa M., „Profesor Maria Ogurek”, „Staszicak” nr 8/1991r.
- 4) Jedenakowa M., „Wspomnienie o latach 1956-69”, „Staszicak” nr 24/1996 r.
- 5) Nasz lubelski „Staszic” 1954-1958 w 50-lecie matury, pod red. Stanisława Klimaszewskiego, Uniwersytet Przyrodniczy, Pracownia Poligraficzna, Lublin 2008 r.
- 6) Wierzchowska-Konera B., „Główne kierunki przeobrażeń organizacyjnych w latach 1944-1986”, [w:] „Szkoła czterech wieków. Liceum Ogólnokształcące im. Stanisława Staszica w Lublinie”, pod red. R. Kuchy, UMCS, LTN, Zakł. Komput. – Wyd. „Laser-Graf”, Lublin 1992 r.

Stanisław Klimaszewski

JAN URBAŚ (1939-2005)

Urodził się 10 marca 1939 roku w Dysie k/Lublina. Po ukończeniu szkoły podstawowej został przyjęty do Liceum im. Stanisława Staszica w Lublinie, w którym zdał maturę w 1957 roku. Po maturze pracował w Wojewódzkiej Radzie Narodowej w Lublinie na stanowisku referenta.

Od stycznia 1960 roku do września 1961 roku odbył zasadniczą służbę wojskową.

W roku akademickim 1961/62 rozpoczął studia pedagogiczne na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, które ukończył w 1966 roku. Pracę magisterską napisał pod kierunkiem doc. dr hab. Natalii Reuttowej w Zakładzie Psychologii Wychowawczej. Jeszcze będąc na studiach, w 1965 roku, podjął pracę w Dziale Penitencjarnym ówczesnego Aresztu Śledczego w Lublinie, w którym po licznych reorganizacjach pracował do czasu przejścia na emeryturę w roku 1990. Był pułkownikiem Służby Więziennej.

Zmarł 22 czerwca 2005 roku w Lublinie i został pochowany na cmentarzu przy Drodze Męczenników Majdanka.

Pozostanie w pamięci jako sumienny pedagog w zakresie resocjalizacji więźniów i serdeczny oraz życzliwy kolega.

Andrzej Wyczółkowski m. 1957 r.

Boże Narodzenie 2009

W tym roku na tradycyjnym „sledziku” spotkaliśmy się dopiero 9 stycznia, ale w niczym to nie zakłóciło świątecznej atmosfery. Był opłatek, życzenia, kolędy i małe co nieco. Kilku kolegów po raz pierwszy brało udział w takim spotkaniu i mamy nadzieję, że nie ostatni. Miłym akcentem były życzenia od kolegi Juliusza Donata Kowalika absolwenta z 1939 roku. Życzenia przekazał w Jego imieniu syn, który odnalazł w Internecie informacje o Stowarzyszeniu. Jeszcze raz dziękujemy i życzymy wszelkiej pomyślności zwłaszcza, że w tym roku kolega Kowalik kończy 90 lat.

Tradycją spotkań opłatkowych „Staszicaków” jest wspólne kolędowanie.

Foto. Zbigniew Smutek

Z ŻYCIA SZKOŁY

„Staszic” najlepszy

W rozstrzygniętym w styczniu rankingu „Perspektywy” i „Rzeczpospolitej” na najlepsze szkoły ponadgimnazjalne w Polsce nasza szkoła zajęła wysokie, 17 miejsce, najwyższe w dotychczasowej historii rankingu. Pozycja ta zapewniła nam pierwsze miejsce wśród szkół ponadgimnazjalnych w województwie lubelskim. Uczniowie naszej szkoły, pod kierunkiem nauczycieli, w ubiegłym roku szkolnym, wzięli udział w finałach 14 olimpiad. Stanowi to dowód wszechstronności naszej placówki. Wytrwała praca zaowocowała 7 tytułami laureatów i 13 tytułami finalistów olimpiad przedmiotowych.. O sukcesach naszych młodszych koleżanek i kolegów pisaliśmy w grudniowym numerze.

Na zdjęciu Dyrektorzy najlepszych szkół w poszczególnych województwach. Pierwszy od lewej Stanisław Stoń Dyrektor I LO im. St. Staszica w Lublinie – najlepszej szkoły w województwie lubelskim.

Foto. <http://www.1lo.lublin.pl/>

Przegląd Muzyki Różnej „Staś” - listopad 2009 r.

Gwiazdą tegorocznego Przeglądu Muzyki Różnej „Staś” był rewelacyjny zespół **Voo Voo**. To polski zespół muzyczny, działający od lat 80. XX wieku. Voo Voo gra zróżnicowaną muzykę, opierającą się głównie na połączeniu rocka z folkami różnych kultur i dużej ilości improwizacji. Ostatnio w ich twórczości pojawiły się także elementy współczesnych gatunków muzycznych, takich jak drum&bass, hip-hop czy nu jazz. Nazwa grupy pochodzi od inicjałów jej założyciela i lidera, Wojciecha Waglewskiego ("W. W." zapisane zgodnie z zasadami fonetyki języka angielskiego).

<http://stas.staszic.eu.org/>

Ekipa „Stasia”. Stoją kolejno: drugi od lewej - „mózg” całego przedsięwzięcia prof. Jacek Niećko, jego pomocnicy – prof. Tomasz Kruk, prof. Paweł Zdeb oraz gwiazda tegorocznego przeglądu Wojciech Waglewski.

Fot. <http://stas.staszic.eu.org/>

Czy golf to sport dla bogatych?

Golf nie ma ostatnio dobrej prasy. Najpierw skandale obyczajowe jego największej gwiazdy Tigera Woodsa, a teraz przesłuchania Mirosława Drzewieckiego przez komisję śledczą. Na dodatek w powszechnej opinii golf to sport elitarny, wyłącznie dla ludzi bogatych. Opinię tę próbuje zmienić nauczyciel wychowania fizycznego I LO Dariusz Gęca, który prowadzi zajęcia w tej dyscyplinie sportowej z młodzieżą naszej szkoły. Oto co sądzi o golfie.

„Golf to dyscyplina, w której szczególną uwagę poświęca się zasadzie *fair play*. Dyscyplina ta uczy spokoju i umiejętności pokonywania własnych słabości, wymaga szacunku dla przeciwnika.”

Od lewej prof. Dariusz Gęca, prof. Paweł Zdeb oraz uczniowie „Staszica”.

Foto: <http://gazetka.staszic.eu.org/>

Nauczyciel, przybliżając uczniom reguły gry, kształtuje ich osobowość. Warto podkreślić, że golf jest konkurencją wyjątkowo demokratyczną. Każdy może osiągnąć sukces i rywalizować z najlepszymi, dzięki systemowi HCP (handicap – wyrównanie szans przez dodanie określonej liczby uderzeń). Nie ma znaczenia wiek, płeć i sprawność fizyczna. Golf to sport na całe życie. Dlatego też Klub Golfowy

Wierzchowiska w porozumieniu z polskim Związkiem Golfa uruchomił program szkolenia nauczycieli.

W I LO im. St. Staszica organizujemy wyjazdy szkoleniowe do Wierzchowisk., gdzie uczniowie zapoznają się z etykietą, zasadami gry oraz uczą się uderzeń piłki. Od jesieni ubiegłego roku działa przy szkole sekcja golfa.

W golfa gra na świecie około 150 mln. osób. Jest więc grą popularną i wbrew powszechnej opinii stosunkowo tanią. Komplet kiji wraz z torbą i wózkiem można kupić już za 400-500 zł.. Wejście na „akademie golfa” w Wierzchowiskach to koszt 10-15 zł.. To niewiele za przyjemność przebywania na świeżym powietrzu w towarzystwie przyjaciół i prowadzenie przyjemnej gry z zachowaniem zasad *fair play*”.

Wielkanoc 2010 rok

Kochani Staszicacy!

Drodzy Przyjaciele Szkoły i Stowarzyszenia!

Życzymy Wspaniałego Zdrowia

i Pomyślności

w Wiosenny Czas Świąt

Zmartwychwstania Pańskiego!

Dyrekcja I LO im. St. Staszica

Zarząd Stowarzyszenia

i Redakcja „Staszicaka”

Zarząd Stowarzyszenia zaprasza na tradycyjne „Jajeczko”, które odbędzie się 10 kwietnia 2010 roku o godz. 11-tej w gmachu Szkoły.

Stanisław Klimaszewski

**ZMARTWYCHWSTANIE PANA
i nasze zmartwychpowstawania...**

Kipiel UKRZYŻOWANIA

burzliwie ogarnia

w wirze gwoździ i belek

gwałtowny ludzki nurt...

niosą daleko po rosie

KORONĘ CIERNIOWĄ

dzwony sumień...

na przyzby naszych domów,

kłuje

ciemno-fioletowy

stukot kołatek

Wielkotygodniowym Hejnałem,

z niebotycznych wszechram

DROGI KRZYŻOWEJ

wieje pasyjny,

piaszczysty wiatr wypełnienia czasu...

zbieramy drobiny piasku

ze ŚLADÓW TWOICH STÓP

i kamyki miękkie, jak gąbki

nasiąknięte

TWOIM POTEM i KRWIĄ...

wypełnimy nimi

nasze codzienne

zmartwychpowstawania,

a TWOJE ZMARTWYCHWSTANIE

wyniesiemy

ponad komin

ulepianek naszych bytów...!

Lublin, Wielkanoc 2010 r.

Zebrania Zarządu oraz spotkania członków Stowarzyszenia odbywają się w gmachu szkoły przy Al. Raławickich 26 w sali nr 47. Spotkania mają charakter otwarty. Zapraszamy wszystkich członków i sympatyków Stowarzyszenia.

Zespół redakcyjny – Stanisław Klimaszewski, Zbigniew Smutek

Projekt strony tytułowej – Cezary Klimaszewski

Przepisywanie, skład i łamanie komputerowe – Zbigniew Smutek

Druk: Wisa-Print s.c.

Okopowa 5

20-022 Lublin

Adres do korespondencji:

Stowarzyszenie Wychowanków Gimnazjum i Liceum im. Stanisława Staszica w Lublinie 20-043 Lublin, Aleje Raławickie 26

Adres e-mail: staszicaki@wp.pl

Adres strony Stowarzyszenia: [//http://staszicak.staszic.eu.org](http://staszicak.staszic.eu.org)

Strona internetowa z biogramami absolwentów: <http://www.wybitni.staszic.eu.org/>

Konto Stowarzyszenia: 62 1240 2496 1111 0010 1334 3575

Numer KRS: 0000076793

Wysokość składki członkowskiej od 30 zł dla pracujących członków, od 10 zł dla niepracujących (górną granicę nie określono – zgodnie z możliwościami członków Stowarzyszenia). Formą uiszczenia składki jest również przekazanie 1% podatku na rzecz Stowarzyszenia. Od ubiegłego roku należy w zeznaniu podatkowym zastrzec możliwość ujawnienia danych osobowych.

OD REDAKCJI

ZACHĘCAMY SZANOWNE KOLEŻANKI I KOLEGÓW DO WSPÓŁPRACY PRZY REDAKCJI „STASZICAKA”.

CHĘTNIE ZAMIEŚCIMY NA NASZYCH STRONACH:

- WSPOMNIENIA I ANEGDOTY Z CZASÓW SZKOLNYCH
- ZDJĘCIA I RYCINY. MOŻE KTOŚ MA POMYSŁ NA STRONĘ TYTUŁOWĄ ORAZ NA LOGO STOWARZYSZENIA?
- RELACJE ZE SPOTKAŃ I ZJAZDÓW ABSOLWENTÓW
- BIOGRAMY WYBITNYCH NAUCZYCIELI I UCZNIÓW NASZEJ SZKOŁY
- TWÓRCZOŚĆ WŁASNĄ *STASZICAKÓW*

ZE SWEJ STRONY ZAPEWNIAMY PUBLIKACJĘ KOMUNIKATÓW DOTYCZĄCYCH PLANOWANYCH ZJAZDÓW I SPOTKAŃ KOLEŻEŃSKICH.

REDAKCJA PRAGNIE PODZIĘKOWAĆ WSZYSTKIM, KTÓRZY BRALI UDZIAŁ OPRACOWANIU TEGO WYDANIA „STASZICAKA”.

REDAKCJA